

szeres átadásáról és továbbfejlesztéséről kell gondoskodni. Nem magyarosá, hanem magyarrá kell tenni a nemzet minden tagját.

Éber János az „Irodalomtanítás és esztétikai nevelés“ szorot összefüggéséről ír.

Géher Lajos a *mezőgazdasági népiskola fejlődését* ismerteti.

Vicsay Lajos nagyon értékes gondolatokat vázol „Korszerű nevelés a történettanításban“ c. cikkében. Az egymásután következő, különböző iskolafajok részére irt utasítások mutatják, hogy a történelem tanításának célja miként változik az idők folyamán és tart lépést a politikai élet fejlődésével. Csak ilyen változásokkal lehet a történelem tanítása korszerű.

Orsz. Középiszkolai Tanáregyesületi Közlöny. A júliusi számban Méhes Gyula: „A természetrajzi rajzolás és rajzoltatás“ elveit ismerteti. Hasznos útmutató a rajzolás kivitelére, fajtáira és szerepére az egyes témakörökön belül.

Az augusztusi számban Kemény Ferenc „A francia nevelés és iskolaügy válságát ismerteti.“ A francia nemzet feltámasztására sokan a torna fokozott fejlesztését vélik egyedül orvosságnak. Ezért ma már abban a túlzásban gyötrődnek, hogy a testgyakorlati órák száma hetenkint 21, a többi tantárgy együttvéve ugyanannyi. A torna érettségi tárggyá lépett elő. Az izomember könnyebben teszi le tehát az érettségi vizsgálatot. Természetesen sokan ellene vannak ennek a túlzásnak. Így azt is hangoztatják, hogy a fizikai erő kifejtést a felhasználható tápanyagmennyiséghez kell szabni. Vagyis nem elég tornázni, de akkor többet is kell ennie a gyerekeknek. A másik változás a francia iskolákban, hogy szükségesnek látják az Isten-ideál kialakítását a tanulóknban, de egyelőre felekezeti oktatás nélkül.

A szeptemberi számban Lakatos László „A láthatatlan nevelés“ című cikkében úgy látja, hogy „a tülelemzés, a túlhüvelyezés, a skatulyázás korszakát éljük a pedagógiában,“ a valóságtól elszakadt papírpedagógia“ korában vagyunk. A tanár lényének, magatartásának vannak olyan finom jellegzetességei, amelyek körülfonják a tanulót, s ha ez hiányzik, a legjobb módszer is csak külső, felületes eredményt érhet el. Ehhez pedig a tanár önvizsgálat és önnevelés útján juthat el. Kardeván Károly „A szavalóművészet-ről“ ír. Ezt önképzőköröket vezető tanártársaink figyelmébe ajánljuk.

Az októberi számban Imre Sándor sürgeti *Széchenyi* gondolatainak megismertetését az ifjúsággal nemzeti jövőnk érdekében.

A novemberi számban Róder Pál ismerteti a budapesti „Szülők iskoláját“ és keresi annak okát, hogy e téren a fejlődés miért igen lassú, s vajjon van-e rá szükség. Nádasdy József „Kémiai gondolkodás, magyar észjárás“ c. cikkében igazolni igyekszik, hogy a kémiai gondolkodás teljesen megfelel a magyar észjárásnak és ezért fokozottabb tanítása csak hasznos lehet és vele a gimnázium közelebb hozza egymáshoz az értelmiséget és a parasztságot.

A Magyar Tanítóképző augusztusi számának nagyobb tanulmánya M. Benes Anna tollából „A líceumi történelemtanítás és a gyakorlatiasság kér-